

УДК [392.5+811.161.2'282](477.86/.87+477.82)

ХІБЕБА Наталія – кандидат філологічних наук, доцент кафедри українського прикладного мовознавства, Львівський національний університет імені Івана Франка, вул. Університетська, 1, Львів, 79000, Україна (khibeba@ukr.net)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1098-3082>

DOI: <https://doi.org/10.24919/2522-4565.2023.56.9>

Бібліографічний опис статті: Хібеба, Н. (2023). Словник весільної лексики бойківських говірок. Літера Ж. *Проблеми гуманітарних наук: збірник наукових праць Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Серія «Філологія»*, 56, 77–85, doi: <https://doi.org/10.24919/2522-4565.2023.56.9>

СЛОВНИК ВЕСІЛЬНОЇ ЛЕКСИКИ БОЙКІВСЬКИХ ГОВІРОК. ЛІТЕРА Ж

Анотація. У статті представлено один із варіантів упорядкування регіонального діалектного словника весільної лексики на прикладі бойківських говірок, укладений на основі доступних фольклорно-етнографічних матеріалів, лексикографічних та лінгвогеографічних джерел, діалектних текстів, архівів діалектологічних експедицій і власних записів авторки, зібраних польовим методом у селах Бойківщини Львівської та Івано-Франківської областей.

Реєстр словника охоплює насамперед назви тематичної групи весільної лексики, яких не засвідчено в словниках та словничках бойківських говірок або які зафіксовано з іншою обрядовою семантикою чи як загальноживані. Цінними в лексикологічному та лексикографічному планах є збережені в словнику раритетні слова та вислови.

До «Словника весільної лексики бойківських говірок» увійшли слова, словосполучення, описові конструкції, фразеологізми, паремійні одиниці, фрагменти зв'язного мовлення, завдяки яким змодельовано загальний уклад духовно-матеріального життя бойків. Розлогі ілюстрації не тільки виявляють текстову поведінку назв, а й наповнюють лексикон живим мовленням бойків. Ідеться про мінітексти, які виголошують під час виконання тієї чи тієї обрядодії або які мають стосунок до обрядодій, про усталені мовленнєві формули-побажання, настанови, замовляння тощо.

Лексикографічна репрезентація весільної лексики бойківських говірок, уможливлена завдяки діалектологічним, етнографічним, фольклористичним джерелам, сприяє моделюванню цілісної «картини» весільної лексики в українських діалектах, а також науковим висновкам щодо формування лексики бойківського говору та її ареальної поведінки у просторі й часі.

Представлений фрагмент словника – перший крок до його впорядкування, а відтак – до появи зведеного словника весільної лексики української мови, створення якого передбачає передусім потребу виробити уніфіковані принципи репрезентації зібраного говіркового матеріалу.

Ключові слова: діалектна лексикографія, діалектний словник, лексикографічні джерела, весільна лексика, бойківські говірки.

KHIBEBA Nataliia – Associate Professor at the Department of Ukrainian Applied Linguistics, Ivan Franko National University of Lviv, 1, Universytetska Str., Lviv, 79001, Ukraine (khibeba@ukr.net)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1098-3082>

DOI: <https://doi.org/10.24919/2522-4565.2023.56.9>

To cite this article: Khibeba, N. (2023). Dictionary of wedding vocabulary of boyko's dialects: letter "Ж" [Slovnyk vesilnoi leksyky boikivskykh hovirok. Litera Zh]. *Problemy humanitarnykh nauk: zbirnyk naukovykh prats Drohobyskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka. Seriiia "Filolohiia" – Problems of Humanities. "Philology" Series: a collection of scientific articles of the Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University*, 56, 77–87, doi: <https://doi.org/10.24919/2522-4565.2023.56.9> [in Ukrainian].

DICTIONARY OF WEDDING VOCABULARY OF BOYKO'S DIALECTS: LETTER "Ж"

Summary. *One of the variants of organizing the regional dialect dictionary of wedding vocabulary on the examples of Boyko's dialects is presented. It is based on available folklore and ethnographic materials, lexicographic and linguogeographical sources, corpora of dialect texts, archives of dialectological expeditions, and the author's own records, collected by field method in the villages of Boyko's region in Lviv and Ivano-Frankivsk regions.*

The register of the dictionary covers, first of all, the names of the thematic group of wedding vocabulary, which are not mentioned in dictionaries of Boyko's dialects, as well as lexemes, which are recorded with other ceremonial semantics or with commonly used semantics. The rare words and expressions that we managed to record are undoubtedly valuable for lexicographic work of this type.

Dictionary of wedding vocabulary of Boyko's dialects includes words, phrases, descriptive constructions, phraseological units, paremic units; fragments of coherent speech are proposed, thanks to which the general structure of the spiritual and material life of the boykos is modeled. Extensive illustrations not only reveal the textual behaviour of the names, but also fill the lexicon with the live speech of boykos. We are talking about mini-texts that are pronounced during the performance of one or another ritual or that are related to rituals, about established speech formulas – wishes, instructions, ect.

The lexicographic representation of the wedding lexicon of Boyko's dialects, made possible thanks to dialectological, ethnographic, folkloristic sources, contributes to the modeling of a complete «picture» of the wedding vocabulary in Ukrainian dialects, as well, as scientific conclusions regarding the formation of the vocabulary of the Boyko's dialects and its areal behavior in space and time.

The presented fragment of the dictionary is the first step towards its arrangement, and therefore towards the emergence of a consolidated dictionary of the of wedding vocabulary of Ukrainian language, the creation of which presupposes, first of all, the need to develop unified principles of representation of the collected dialect material.

Key words: *dialect lexicography, dialect dictionary, lexicographic sources, wedding vocabulary, Boyko's dialects.*

Постановка проблеми. Упорядкування зібраних текстів про бойківське весілля проілюструвало необхідність тлумачити назви, які репрезентують цю обрядовість, відтак виникла ідея, радше потреба, укласти діалектний словник весільної лексики, що стане другою частиною монографії *Бойківське весілля в текстах: обряд і слово* (Хібеба, 2021).

Аналіз останніх досліджень. Сучасна українська діалектна лексикографія не може «похвалитися» тематичними словниками, які б уповні репрезентували весільну обрядовість, хоч назви, пов'язані з цим обрядом,

безперечно, входять до реєстру різноманітних діалектних словників.

Першою і наразі єдиною лексикографічною працею, яка висвітлює лексику і фразеологію весільного обряду, є «Словник весільної лексики східнословобожанських говірок (Луганська обл.)» Ірини Магрицької (2003). Над укладанням тематичного етнолінгвістичного словника на матеріалі бойківських говірок працює Наталія Хібеба. У її дослідженнях запропоновано засади і структуру такого словника, окреслено специфіку фіксації та тлумачення весільних назв, обґрунтовано критерії

добору гасел, умотивовано потребу в розлогих ілюстраціях, окреслено джерельну базу тощо (Хібеба, 2021; Хібеба, 2023а; 2023б). **Актуальність** цієї статті зумовлена потребою подальшого лексикографічного опрацювання зазначеної тематичної групи лексики (наразі укладено словникові статті літер А–Є). **Мета** цієї розвідки – представити наступний фрагмент проєкту «Словника весільної лексики бойківських говірок» – літеру Ж.

Виклад матеріалу. Джерелом словника стали доступні фольклорно-етнографічні матеріали про весілля з різних теренів Бойківщини, лексикографічні та лінгвогеографічні праці, збірники діалектних текстів, архіви діалектологічних експедицій та власні записи, що ілюструють динаміку складу весільної лексики говірок від кінця ХІХ ст. і дотепер.

За характером репрезентації говіркової лексики обряду – це діалектний тематичний словник з елементами етнографічного коментаря. До реєстру увійшли слова, словосполучення, описові конструкції, фразеологізми, паремійні одиниці. Зафіксовані назви подано за абеткою, хоч відомий також досвід укладання словника весільної лексики за тематичним принципом.

Словник охоплює насамперед лексеми, яких не засвідчено в різних за обсягом словниках та словничках бойківських говірок, або ж лексеми, наведені в них із загальноновживаною семантикою. Особливо цінними є раритетні слова та вислови, які вдалося виявити й зафіксувати.

Структуру словникової статті змодельовано на підставі лексикографічних праць серії «Діалектологічна скриня»: реєстрове слово, передане літературною графікою, граматичний коментар (для іменників – *мн.*, *зб.*; для дієслів – *док.*), стилістичні ремарки (*здр.*, *пест.*), значення, паспортизація, джерело фіксації (лексикографічні, лінгвогеографічні, дескриптивні та фольклорно-етнографічні праці) й ілюстративний матеріал.

Отож для успішної реалізації ідеї діалектного етнолінгвістичного словника лексики та фразеології весільного обряду необхідно виробити особливі критерії добору та подання мовного фактажу, що є першочерговим завданням для науковців. Такий словник – украй потрібна лексикографічна праця,

багатий матеріал якої сприятиме дослідженню колоритного говіркового мовлення.

Ж

жаливий кропив'яний

◆ жаливий б'укіт → б'укіт

ЖЕНА́ (жинá) → **ЖОНА́**

ЖЕНА́ТИЙ (ЕБ, с. 51; **ЖОНА́ТИЙ** (Ск) Гліб., с. 165) одружений: А як приходять зі шлю́бу, знов вже, вже на правій стороні букети, вони вже жонаті сі рахують, а до церкви, то на ліву сторону (НСт); На весіля прийшли, то молодьож, такі жонаті не йшли, молодьож (Трл) || **одружений**

■ **най сі жонатий журит, що жінку має** «жартує парубок із жонатого, якому баламутить жінку» ((Нч) Фр. II, 135)

ЖЕНЕ́ТИСИ → **ЖЕНЕ́ТИСЯ**

ЖЕНЕ́ТИСЯ → **ЖЕНІ́ТИСЯ**

ЖЕНІ́ТБА (жені́тьба) ↔ **ЖЕНІ́ТВА́** (Кміт, с. 72; (Нч) Фр. III, с. 125; (Гв) Он. I, с. 250): «Въ жени́тьбѣ великій голось має старшина такъ молодого, якъ и молодой, однакъ не рѣшаючий, бо нѣколи не силують» (Кузів, с. 33, тут і далі цит. за Хібеба)

ЖЕНІ́ТВА́ (жені́тьва́) ((Бт, Влк, Лб_С, Плк) Макс., с. 62; Он. I, с. 251), **ж(ь)ині́тва** (Кміт, с. 72; Он. I, с. 251) одруження || **жені́т(ь)ба, женя́чка**

ЖЕНІ́ТИ, *док.* **вжені́ти, (в)ожені́ти** одружувати (Кузів, с. 33; Гнат., с. 71; Км., с. 140, тут і далі цит. за Хібеба; Княж., с. 14; (Вч, Іл, Сл, Тсв)): От я жени́ла чоти́ри сині́ (Сл); Жени́ли так, шо прийшов молодій, тоді уві́дів молоду́, коли́ прийшов на весі́ля (Тсв); То батькі́ знайо́мили. Батькі́ там віді́ли, шо багачі́, і так діте́й жині́ли. Чи діти́ хоті́ли, чи зна́лися, чи не зна́ли, а вони́ жени́ли (Іл) || **в'язати́ діте́й, рівня́ти діте́й**

◆ **женити голого**¹ женити сина, не наділяючи його маєтком (Макс., с. 40)

◆ **женити до себе** ↔ **жені́ти до хати**: «[...] я женю сину мого до себе на половину (третину, четвертину й т.д.) всього мого маєтку й даю йому половину в будинках» (Макс., с. 35)

◆ **жені́ти до хати** женити сина, залишаючи його на батьківському господарстві (Макс., с. 40): Як хто си закома́ндував. Чи я

¹ Приклади, наведені із записів авторки, подано у фонетичній транскрипції; фольклорні, етнографічні матеріали – за першоджерелом.

в не́го невістов, чи я сіна до хати жéню. Як хто закомандував, так біло (Трл) || **женити до себе**

◆ **женити на бік** женити сина, який після одруження буде мешкати в домі дружини ((Кб) Макс., с. 47)

◆ **женіти приймита** женити хлопця, якого після весілля прийме бездітне подружжя в обмін на піклування до смерті ((Лбх) Макс., с. 54)

■ **жени сина, коли хоч, а мене не мороч** «говорила жінка до чоловіка, що докучив їй розмовами про женитьбу сина» ((Нч) Фр. III, с. 125)

◎ А ту бігла куніця, а ту бігла куніця десь, і ми за нев, за нев, за нев, і вона нас запровадила так, аш сюда до вас. Вона до вас втікла. Ви маєте дівку віддавати, ми маємо сіна женіти (Вч)

ЖЕНИТИСІ → **ЖЕНИТИСЯ**

ЖЕНИТИСЯ (женéтисі, женéтися, женітисі, жинітися), *док. вженітися, (в) оженітися* 1. одружуватися (про хлопця) ((Прг) Schnaid., с. 167, тут і далі цит. за Хібеба; (І, Пр) Он. I, с. 251; СБ, с. 180; Lew., с. 176; (Вч, Дб, Кз, Кр, Лб, Лк, Лп, Мж, Мл, Рс, Сл, СНб, Тн, Трл, Ул)): Відите, хлопці такі і такі, вони сі жéнят. Він сі йде женіти, а дівка чéкат, абі хто прийшов взяти (Трл); Стáроста запітуєся то́го молодого, чи йому́ вподобалася та дівчина, чи він згідний з не́ю вженітися, бра́ти її за жінку (Кр); Бо то ко́лісь женілися, кільки́ поля дає. Дає́ поля, до́бре, же́ницьця. А не дає́ поля – не же́ницьця (Кз) || **бра́ти дівку, бра́ти дівчину, бра́ти дівча́**

◆ **женітися на вітер** женитися всупереч волі батьків або не маючи статків <?>: Буде брати, і всьо, мене хотів якийсь інший брати. Прийшов і: «Я ся женю», – і всьо. Каже: «Я ся женю на вітер, мати не женить, бо вітця не мав, а ти йдеш?» – Я стала, но шо буду мовити, ніц не мовлю. Ще другий раз: «Я ся женю на вітер, ти йдеш?» – Я нич. Третий раз: «Я ся женю на вітер, ти йдеш?» – А я кажу: «Як ти ся жениш, то я ся віддаю». Так весілля мама не хотіла зробити, а потому зробила, бо мала дві дочки ((Мш) ЛФД)².

◆ **женитися до дому** одружуючись, залишатися на батьківському господарстві (про хлопця) ((Мш) Макс., с. 40) || **бра́ти до дівку до се́бе, зістава́тися на вігчизні, зістава́тися на дідизні, зістава́тися на обита́ціі, зістава́тися на пляцу, осіда́ти на ва́трі**

■ **богато сі оженив: узыв дівку й трое дітий** «іронічно про такого, що взяв покритку» ((Нч) Фр. I, с. 145)

■ **жени сі голий з голою, бо в селі злодїїв мало** «кепкують богачі, коли женится бідний» ((ЯСл) Фр. II, с. 135)

■ **жени сі не знати на що тай на яке** «знач. я не маючий і вона незаміжна, отже ні по що нам женитися» ((Нч) Фр. II, с. 135)

■ **женит ся, як ся пси лінят** «випадає жинити ся тільки в зимні м'ясиці, а не літом» ((Бт) Фр. II, с. 135–136)

■ **за молоду жени сі, борше помічників діждеш сі** «чисто господарський погляд на женячку» ((Нч) Фр. II, с. 136)

■ **лекше оженити сі, як розженити сі** «розводи в католицьких церквах дуже утруднені» ((Нч) Фр. II, с. 630)

■ **не женюся на рік, ай ся женю на вік** ((Тп) Макс., с. 61)

■ **оженив сі тай перемінив сі** «покинув давні парубоцькі або бурлацькі привички» ((Нч) Фр. II, с. 136)

■ **оженив ся дурнуватий, та взяв біснувату** «говорять про дібрану, але в поганім напрямі пару» ((Мш) Фр. II, с. 136)

■ **оженити ся лад наріч. Одно каже: тату! друге кличе: папу! третє плаче: хліба! а жінка каже: тай мені потрібно** «радощі родинного життя» ((Сбч) Фр. II, с. 630)

■ **тьфу на землю, поки сі оженю, а як сі оженю, то жінці в кишеню** «спльовує парубок, якому відмовили дати дочку за жінку» ((Нч) Фр. II, с. 241)

■ **як ся женит, то два дни «гой», а ціле житє «йой»** «зразу втішаються, потім бідувають» ((Мш) Фр. II, с. 137)

■ **як у свати ходив, то ся не дивив, а як ся оженив, то руки заломив** «говорять про нерозважливе сватанє, що кінчиться нещасливим подружєм» ((Сбч) Фр. III, с. 80)

✂ Дружба іде в читвєрь, рубає косіцю. Але трєба лишє одну вірубати. Бо якшо дві буде рубати, а не сподобалася ця дру́га, він дру́гий рас обов'яско́во му́се женітися.

² Пор.: *жени ся на чотири вітри* «говорить знеохочений батько синові, що не хоче женитися по його волі»; *оженив ся на штири вітри а на п'ятий шум* «оженився легкомисно, зійшов нінащо» (Фр. II, с. 135, 137); також *вітром жити* «жити ні з чого, без доходів» ((Нч) Фр. I, с. 340).

Розумієте? Так. От мій йшов дружба, точно, я не вірила цьому. Ну і так, дві вірубав, той розвівся с першою і з другою <жінкою> (Глб)

● Як хтось з батьків вмер, до року не сьміли ніяке весіле робіти. Хоть був вмер, так треба було ся женіти. Чекай. Пісьля року будеш ся женіти (Лб)

2. одружуватися (про хлопця і дівчину) (Бг, Вч, Кз, Лс, Нб, Рс, СНб): Посилали посла. Той хлопець вже з дівчинов договорювався, шо хочут сі женіти, і посилали якогось родича (Бг); Ну, на сватані, ну, як хоче сі женіти хлопиць і дівка, та й вже посилали так, як тото, на свадьбу (Нб); Ми свахі юш, сі діти жєнят (Вч); Молоді ся жєнят і не питаюця, ци як, ци шо (Лс) || **доступати до маністрату Божого**

■ **женім сі, небого: в тебе мало, в мене не много** «жартлива передача залицяня немаючого парубка до немаючої дівки» ((Нч) Фр. II, с. 136)

женітьба → **женітба**

женіх → **женіох**

жєнскій жіночий

◆ **жєнскій день** → **день**

женух → **женіох**

женіох (**женіх** ((Прг, Яс) Schnaid.; Хібеба, с. 164, 176; (Кр) ОЛА, к. 8; б.н.п.), **женіух** (ВСш), **женіох** (Кміт, с. 70; (Бт, ВВл, Кз, Кр, Орв, Пл) Он. I, с. 250; Говори, с. 240; Сокіл, с. 80), **жиніох** ((Тн) ОЛА, к. 8) 1. хлопець, який планує одружуватися; жених: Женіх та й тет його ше брав собі двох та й ся годіли (Кз) || **кавалє(є)р, кавалір, лєгінь, мблodeць, молодіць, парібок, парубок, сватач, фрєір, хлопець**

2. ↔ **молодій 1**: А її вже той женіох пришов за молодів ((Яв)

женячка (**жинячка**) ↔ **женітв́а** ((Бс) Он. I, с. 250, 251; Мат., с. 142; ЕБ, с. 52; СБ, с. 180; Сокіл, с. 80; Бичко, с. 11; Щєгл., с. 307)

◆ **цофнути женячку** відмовитися від одруження: «Котрий бік цофнув би женячку, то кавця <грошова застава> пропадає тому, хто лишає сі при умові» ((Бс) Макс., с. 60) || **скаятися, уступити від вісіля**

живий:

◆ **жива музика** → **музика**

◆ **жива нитка** нитка, яку непомітно прив'язують і тягнуть за собою родичі нареченої, ідучи у пропій, що ініціює швидке

заміжжя дівчат: Ну наприклад, їхав пропій, і брали живу нитку, шось таке прив'язували, щоб ніхто не відів, абі се тєгнуло, абі на тім участку віддавали дівкє. Так ворожили (Ур)

живіт:

◆ **з животом весіля** → **весіля**

жин́а → **жен́а**

жинітв́а (**жєнітв́а**) → **женітв́а**

жинітис́я → **женітис́я**

жинію́х → **женію́х**

жинячка → **женячка**

житє життя

■ **житє си надторочити** «другий раз ожєнитис́я» ((Л) Он. II, с.157)

жіти:

◆ **жіти дівков** → **дівка**

◆ **жіти на віру** жити без шлюбу: Було, шо на віру жіют (Трл)

житний:

◆ **жітний хліб** → **хліб**

◆ **жітний хліб на лопаті** → **хліб**

жіто 1. зерно, яким обсівають наречених на різних етапах весілля: Хлопчик обсівав, хлопцю давали там жіта, і обсівав навкола людєй і молодіх жітом, а ма́ма гóстила мєдом і горівков (Дн)

2. житній колосок, який вплітають до *косіці* нареченого: Молодому до капелюха прив'язували квітку, косіці називали. А в ту косіцю то обов'язково жітні три колоскі, васільок, квітку до грудєй, до правої (Бг)

жінка 1. наречена після шлюбу; наречена після обряду покривання; дружина ((І, Н, Яс) SDUP, с. 55; (б.н.п)): Як дали сьлюб, та й ксьондз виводів та й метав хустину на голову жіньці, а молодій пішов сі моліти (Ул); Бо повіли, шо будє молодá старшувала, жінка, як при шлюбі замічут вельон той (Трл); Вже коли у церкві взьме сьлюб, ксьондз її зно́ву ведє к поро́гови і преведє к престóлови, і вже тогді ніби вона була жінка (Ос); Закручуют в хустку, та она́ вже жінка, она́ в ніч іде́ (Ям); А тим топирьцьом, коли в весілю вже чіпчали молоду́, росчїпчували, і тим топирьцьом старший дружба з молодóї знимав вінóк отак з голови́. Вінóк знимав, і за то давали літру горівки, так. Шо она́ вже не дівчинов, а жінков (Кр) || **бóжена жонá, віддána, дружина, жінка 1, жінка віддána, жінка шлю́бна, жонá 1**

◆ **брати за жінку, док. взєти за жінку** одружуватися, женитис́я: Сьвіщєник про-

в'одит: «Беру собі тебе за жінку і обіцяю бути чесним, вірним аж до смерті» (Кр); Він вітам се взяв жінку, таку маленьку, таку тоненьку (Трл)

♦ **випувувати жінку, док. викупити жінку** давати гроші чи інший подарунок за наречену під час обрядодії її *підміни* (про нареченого): Вона в нас вартує, викупували так, розумієте? Би викупив си жінку (Трл)

♦ **дістати по́ли за жінков** одружуючись, отримувати частину поля як придане нареченої: Хто мов по́ли, то далі по́ли, потому молодий юш пішов орати там то поле, де дістав за жінков поле (Рс)

♦ **жінка віддана** ↔ **жінка 1**: Потом на другий день вона в ту хустку, що була на голові під вінцьома закручували в церкві, була жінка віддана (Ур)

♦ **жінка, котра доносила вінок** ↔ **жінка сла́вна**: Котра жінка доносила вінок, то співали:

♪ Ой татуню мій милий,
Вінок-ім ти доносила,
На сьтїв положила (Дн)

♦ **жінка сла́вна** наречена, яка зберегла цноту до заміжжя: Там якусь молитву читав, і як тотá жінка <цнотлива>, так і тотá <нецнотлива>... Тотá біла сла́вна, бо тотá сла́вна доносила вінок і положила на сьтїв, а тотá ма́ла чіпéць, але вінка́ не ма́ла (Дн) || **жінка котра доносила вінок, жінка ф́айна**

♦ **жінка ф́айна** ↔ **жінка сла́вна**:

♪ Ой кувала й зазуліна
В Ма́гурі на вицьці,
Ф́айним жінкам грають люде,
Цигане – завіцьці (Лп)

♦ **жінка шлю́бна** ↔ **жінка 1**: Тогді бес шлю́ба, не таяк ніська роспішуця і шлю́ба не берут. А тогді бес шлю́ба аж ніяк, бо вже назива́ється шлю́бна жінка. То вже назива́ється тверде́, як то ка́жут, хто кому́ присіга́є (Мл)

2. заміжня жінка ((Вш, Лвр, Нб, Тсв_Д, Яс) AGB III, к. 179): В нас, як корова́й печу́т, то в нас такі жінкі́ печу́т, молоді́ці, одру́жені (Рп) || **женá, жінчо́вка 1, жінка котра вийшла заміж, жінка заму́жна, жінка одру́жена, жона́ 2, заміжна, заму́жна, ко́біта, неві́ста**

♦ **жінка заму́жна** ↔ **жінка 2**: Хіба́ му́сила заму́жна жінка ма́ла печі́. Неві́льно бу́ло, шóби вдови́ця пекла́ (Лб)

♦ **жінка, котра вийшла заміж** ↔ **жінка 2**: Шо жінка, котра вийшла заміж, ма́є носіти той чіпéць (Дн)

♦ **жінка одру́жена** ↔ **жінка 2**: Та в нас так ніяк ни назива́лася, лиш так ка́зали, жінка, шо вбира́є молоду́. Та жінка бу́ла одру́жена і щоб не була́ розв́едена (СНб)

♦ **жінка обслу́говуюча** жінка, яка допомага́є головній кухарці: А уже́ там такі жінкі́ опслу́говуючі, то тих госте́й, шо прихóдет іс шлю́бу, бу́лку з ме́дом <давали> (СНб)

♦ **жінка спеці́альна** обрана жінка, яка викону́є різні весі́льні обрядодії: одяга́є наречену до шлю́бу, пече *корова́й, чіпча́є* тощо (Кз, Ос, СНб): Вбира́ла молоду́ жінка спеці́альна, яка вміла вбира́ти (СНб); Спеці́альна жінка. Та, шо плелá косі́цю (Кз) || **жінка штáтна**

♦ **жінка, шо вмі́є звивáти** ↔ **сва́ха 3**: Такі бу́ли жінке́, шо вміли звивáти, шо вміли віти тоті́ <вінки> (Тр)

♦ **жінка, шо плетé вінок** ↔ **сва́ха 3** (Сл, Ул): І там жінка́ є, шо плетé вінок з берві́нку, і дівча́та співа́ють, і плещу́т у тоті́ вінкі́ (Сл)

♦ **жінка, шо почі́пчує** жінка, яка викону́є обряд *чіпча́ня*: Сіда́ють за сьтїв, нахо́дять таку́ жінку, котра́ вмі́є почі́пчувати. Та жінка ма́є чіпéць і ма́є таку́ кічку навко́ла, і тотá жінка берé, шо почі́пчує, берé воло́ся розді́ляє і плетé з і́дно́го бо́ку на ту кічку воло́ся, з дру́гого бо́ку на дру́гу, і кладé на го́лову (Дн)

♦ **жінка, шо чу́бить** спеці́ально обрана жінка, яка керу́є барві́нковим обрядом: Тотá жінка, шо то винаймáли жінку, шо вона́ чубі́ла, і вона́ почина́ла, ві́ла віне́ць і так (Вч)

♦ **жінка штáтна** ↔ **жінка спеці́альна**: І та жінка, то ї бра́ли так як штáтну. Вона́ йшла ма́йже одна́ в селі́, вона́ зачина́ла весі́ле (Ур)

♦ **заганя́ти жінку** посилати жінку від хлопця́ до батьків дівчини дові́датися, чи можна́ її сватати: То як ся зачина́ло весі́ля, то на са́мий пе́рет прихóдили ору́дувати. Заганя́ли жінку, чи мо́жна прихóдити в сваті́ (Мт)

жіно́йка *пестл.* наречена після́ обряду покрива́ння; дружина у весі́льних піснях та *латканках* ((Врм) Он. I, с. 252):

♪ Вже́ Іван не молоде́ць,

Бо на жіно́йки чепе́ць ((НЯБ) Збор., с. 45)

жіно́чий:

♦ **вступати в жіно́чий стан** ↔ **вихо́дити замі́ж**:

♪ Бо від дівок відстає,

В жіночий стан вступає (Левин., с. 155;
цит. за Хібеба)

ЖІНОЧКА *пестл.* заміжня жінка у весільних піснях та *латканках*:

♦ **приставати д жіночкám** ↔ **виходити заміж**:

♪ Мої любі дівочкє,

Я вже від вас відстаю,

А д жіночкám пристаю (Кр)

ЖІНЧÓВКА (жончóвка, жүнчóвка) 1.
↔ **жінка 2** ((Снк) AGB III, к. 179)

2. молода жінка, яка недавно вийшла заміж ((Тн) ОЛА, к. 13) || **молодіця, мулудóця, невістка**

жолóбний траурний, жалобний

♦ **жолóбна стóнчка** → **стóнчка**

жóна (женá) (Вш, Кзк, Лвр, Лст, Нб, Снк, Тсв_Д, Швч, Яс) AGB III, к. 179), **жинá** (Стж) SDUP, с. 55) 1. ↔ **жінка 1** (Он. I, с. 255; Кузів; Хібеба, с. 59; ЕБ, с. 52; Васил., с. 62; Сокіл, с. 80; (Кзк, Лст) КДА, к. 55): Берé сидáє молодий, берé вже свою жонú на колíна (Ур); Рас ти нечэсна дівка, такíм занíмаш до шлюбу, всьо, ти не є дівка, ти не бúдеш мені жонá (Лб)

♦ **бóжена жонá** ↔ **жінка 1** (Он. I, с. 63)

◎ **жóно божя!** «звичайний спосіб бойківської промови до жінки, хоч би й до власної» ((Тх) Фр. II, с. 179)

☞ **так бим си жону тай діти видів дома** «заклинається бойко-газда» ((Тх) Фр. II, с. 179)

2. ↔ **жінка 2 (жóна)** (Гоц., с. 103; Schnaid.; Хібеба, с. 179, 181; Гнат.; Хібеба, с. 73; Кміт, с. 71; Он. I, с. 255; Мат., с. 144; (Вш) КДА к. 55), **жонá** (Вш, Зв, Кр, Мт, Пд, Пдл, Рз, Слв, Снк, Тн, Тх, Яск) AGB III, к. 179): Тíки та мáла на правóму бóці вінéць, молодá, а друшка на лівóму, бо <молода> ся считáла, як жонá (Іл); Свашкí бúли, такí жóни ся збирáли. Засідáли за сьтíв там, казáли, шо лáткали (Лб);

♪ Чи ти, жóна, удурíла, чи ти ся упíла,

Дитинá ся дóбре бáвит, лиш ся розпо-
вíла (Крш)

♦ **бúти в жóнах** бути заміжною: Молодá йшла до молодóго ввечері в хúсьцьи, вже вона бúла молодіці, вона вже бúла в жóнах (Ям)

жонáтий → **женáтий**

жончóвка → **жінчóвка**

жукóвина шлюбний перстень; обручка, ((Тн) ОЛА, к. 15)) || **вбрúчка, обрúчка, перстíнь**

жупáн 1. верхній одяг нареченого або нареченої: Молодá вбрáна по-українськí. Вінéць, стончкí, жупáн, сорóчка вíшивана, спідницí шалíнова, так такá, красна шалíнова, ми говóримо (Тш)

♦ **жупáн вíшетий** верхній жіночий одяг нареченої, оздоблений вишивкою: Молодá мáла стоньчкí дóвгí, такíй жупáн вíшетий, фартушóк такíй, знайте, був першí (Ор)

♦ **жупан шлюбно́ий** верхній одяг нареченої із синього сукна, краї та манжети якого обшиті білим хутром (ВЗ, с. 612–613): «Потому <молода> вбирає “шлюбний жупан”, зроблений зі синього сукна так, як лейбик з рукавами. Маншети й цілий шлюбний жупан є обшитий білим футерком» ((Ж) Коб., с. 103)

2. обов'язковий складник приданого – верхній одяг, який давали у придане: «Молодий і сватачі обговорюють з родичами його дівчини маєткові справи, т. зн., що дівчина дістає на «вяно». За посаг звичайно дають поле, корову, скриню та мусово мусів бути як у него, так і неї жупан з барана» (Мис., с. 11), «суконний жупан, підбитий баранячими сивими шкірами з баранковим ковніром і маншетиками» ((Сш) Макс., с. 26), «жупан з чорного сукна, підбитий білими баранами, з широким білим баранячим ковніром і такими самими маншетами» ((Кб) Макс., с. 47)

жупанé верхній одяг, не підбитий шкірками, який давали нареченій на придане: «Опріч “віна” дівчина згідно зо звичаєм без окремої вимови дістає від своїх родичів [...] “жупанé”, не підбите шкірками» (Макс., с. 49)

жбинíтва → **жинíтва**

жюнчóвка → **жінчóвка**

Висновки. «Словник весільної лексики бойківських говірок» стане важливим джерелом інформації про народну культуру та мову бойків, допоможе скласти уявлення про особливості ритуально-обрядового дійства в контексті українського весілля і дійти достовірних наукових висновків щодо формування лексики бойківського говору та її ареальної поведінки. Перспективи подальших досліджень убачаємо в укладанні словників весільної лексики на матеріалі інших говорів, а відтак – загальноукраїнського обрядового лексикону.

Умовні позначення

◆ – стійке словосполучення, синтаксична конструкція, фразема (подано під опорним словом)

→ – відсилач до інваріанта (для фонетичних варіантів)

↔ – відсилач для синонімів; те саме, що

|| – перелік синонімів

▣ – приказка, прислів'я, народне порівняння

✂ – прикмети

● – звичаєві заборони на весіллі

◎ – усталені мовленнєві формули, які промовляють під час обрядодій або які стосуються обрядодій

♪ – фрагменти пісень

Назви населених пунктів та їх скорочень³

Закарпатська область: Тн – Торунь Міжгірського р-ну

Івано-Франківська область: Бг – Богрівка Богородчанського р-ну, Вш – Вишків Долинського р-ну, Кз – Кузьминець Рожнятівського р-ну, Кзк – Козаківка Долинського р-ну, Л – Лолин Долинського р-ну, Лк – Луквиця Богородчанського р-ну, Мж – Міжгір'я Богородчанського р-ну, Нб – Небилів Рожнятівського р-ну, Ос – Осмолода Рожнятівського р-ну, Пдл – Підліски Долинського р-ну, Прг – смт Перегінське Рожнятівського р-ну, Ск – Солуків Долинського р-ну, Сл – Сливки Рожнятівського р-ну, Снб – Слобода-Небилівська Рожнятівського р-ну, Тсв_Д – Тисів Долинського р-ну, Швч – Шевченкове Долинського р-ну, Яс – Ясень Рожнятівського р-ну

Львівська область: Бс – Бусовисько Старосамбірського р-ну, Бт – Бітля Турківського р-ну, ВВл – Велика Волосянка Старосамбірського р-ну, Вл – Волосянка Сколівського р-ну, Влк – Великосілля Старосамбірського р-ну, ВСш – Велика Сушиця Старосамбірського р-ну, Вч – Вовче Турківського р-ну, Гв – Гвоздець Старосамбірського р-ну, Глб – Глибоке Старосамбірського р-ну, Дб – Доброгостів Дрогобицького р-ну, ДзГ – Дзвиняч Горішній Турківського р-ну, Дн – Дні-

стрик Старосамбірського р-ну, Жп – Жупани Сколівського р-ну, Зв – Завадка Сколівського р-ну, І – Ісаї Турківського р-ну, Іл – Ільник Турківського р-ну, Кб – Кобло Самбірського р-ну, Кр – Коростів Сколівського р-ну, Крш – Крушельниця Сколівського р-ну, Лб – Либохора Турківського р-ну, Лб_С – Либохора Сколівського р-ну, Лбх – Лібухова Старосамбірського р-ну, Лвр – Лаврів Старосамбірського р-ну, Лп – Лопушанка Турківського р-ну, Лс – Лосинець Турківського р-ну, Лст – Ластівка Дрогобицького р-ну, Мл – Мельничне Турківського р-ну, Мт – Матків Турківського р-ну, Мш – Мшанець Старосамбірського р-ну, Н – Нижнє Самбірського р-ну, НСт – Нижня Стинава Стрийського р-ну, Нч – Нагуєвичі Дрогобицького р-ну, НЯб – Нижня Яблулька Турківського р-ну, Ор – Орів Сколівського р-ну, Орв – Орявчик Сколівського р-ну, Пд – Підгородці Сколівського р-ну, Пл – Плав'я Сколівського р-ну, Плк – Плоске Старосамбірського р-ну, Пр – Присліп Турківського р-ну, Рз – Розлуч Турківського р-ну, Рс – Росохи Старосамбірського р-ну, Рп – Ріп'яна Старосамбірського р-ну, Сбч – Стрільбище Старосамбірського р-ну, Слв – смт Славське Сколівського р-ну, Снк – Сянки Турківського р-ну, Сш – Страшевичі Старосамбірського р-ну, Тп – Топільниця Старосамбірського р-ну, Трл – Терло Старосамбірського р-ну, Тсв – Тисовець Сколівського р-ну, Тх – Тухолька Сколівського р-ну, Тш – Тишівниця Сколівського р-ну, Ул – Уличне Дрогобицького р-ну, Ур – Урич Сколівського р-ну, Шм – Шум'яч Турківського р-ну, Яв – Явора Турківського р-ну, Ям – Ямельниця Сколівського р-ну, Яск – Ясінка Турківського р-ну, ЯСл – Ясениця-Сільна Дрогобицького р-ну

Говірки на теренах Польщі: Врм – Веремінь (пол. *Weremień*), Стж – Стежниця (пол. *Stężnica*) Ліського пов. Підкарпатського воєв.

Скорочення літературних джерел

Бичко – Бичко З. Словник діалектної лексики села Грабовець Стрийського р-ну Львівської обл. Матеріали до вивчення курсу «Українська діалектологія». Львів: ЛДУ, 1992. 28 с.

Bychko Z. Slovník dialektnej leksyky sela Hrabovets Stryiskoho r-nu Lvivskoi obl.

³ Збережено районування населених пунктів до ухвали постанови Верховної Ради України № 807-ІХ від 17 липня 2020 р., що відповідає традиційному діалектному окресленню бойківського говору і якнайточніше ілюструє його цілісність, компактність та локальну специфіку функціонування.

Materialy do vuvchennia kursu «Ukrainska dialektolohiia». Lviv: LDU, 1992. 28 s.

Васил. – Василечко Л. Таїна весільного обряду. Івано-Франківськ: Тіповіт, 2006. 172 с.

Гліб. – Глібчук Н. Українські говірки південно-західного наріччя: тексти. Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2005. 238 с.

Hlibchuk N. Ukrainski hovirky pівdenno-zakhidnoho narichchia: teksty. Lviv: Vydavnychiy tsentr LNU im. I. Franka, 2005. 238 s.

Гнат. – Гнатюк В. Бойківське весіле в Мшанци (старосамбірського повіта). *Матеріали до українсько-руської етнології*. Львів: З друк. НТШ, 1908. Т. 10. С. 1–29.

Hnatiuk V. Boikivske vesilie v Mshantsy (starosambirskoho povita). *Materiialy do ukrainsko-ruskoї etnologii*. Lviv: Z druk. NTSh, 1908. T. 10. S. 1–29.

Говори – Говори української мови: збірник текстів / укл.: С. Довгопол, А. Залеський, Н. Прилипка; відп. ред. Т. Назарова. Київ: Наукова думка, 1977. 590 с.

Hovory ukrainskoї movy: zbirnyk tekstiv / ukl.: S. Dovhopol, A. Zaleskyi, N. Prylypko; vidp. red. T. Nazarova. Kyiv: Naukova dumka, 1977. 590 s.

Гоц. – Гоцкій І. Бойковській словарец (слова, употребляемые бойками в ближайшей окрестности села Перегинска в стрыйских горах). *Временникъ Ставропигійского института*, 1896, С. 102–106.

Hotskii I. Boikovskii slovarets (slova, upotrebliaemye boikamy v naiblyzshei okrestnosty sela Perehynska v strыйskykh horakh). *Vremennykъ Stavropуhiiskoho ynstitutа*, 1896, S. 102–106.

ЕБ – Енциклопедія Бойківщини: люди, мова / за ред. Р. Дяківа. Київ: Зерцало, 2014. 296 с.

Entsyklopediia Boikivshchyny: liudy, movа / za red. R. Diakiva. Kyiv: Zertsalo, 2014. 296 s.

Збор. – Зборовський П. Бойківські латканки / упор. П. Зборовський. Львів: Укр. акад. друкарства, 2013. 198 с.

Zborovskyi P. Boikivski latkanky / upor. P. Zborovskyi. Lviv: Ukr. akad. drukarstva, 2013. 198 s.

КДА – Бернштейн С.Б., Іллич-Свitics В.М., Клепикова Г.П. и др. Карпат-

ский диалектологический атлас. М.: Изд-во АН СССР, 1967. 271 с.

Bernshtejn S.B., Illich-Svitych V.M., Klepikova G.P. i dr. Karpatskij dialektologicheskij atlas. M.: Izd-vo AN SSSR, 1967. 271 s.

Км. – Кміт Ю. Бойківське весіле в Гвіздци (турчанського повіта). *Матеріали до українсько-руської етнології*. Львів: З друк. НТШ, 1908. Т. 10. С. 82–100.

Kmit Yu. Boikivske vesilie v Hvizdtsy (turchanskooho povita). *Materiialy do ukrainsko-ruskoї etnologii*. Lviv: Z druk. NTSh, 1908. T. 10. S. 82–100.

Кміт – Кміт Ю. Словник бойківського говору. *Літопис Бойківщини*. Самбір, 1936. Ч. VII. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Kmit_Yurii/Slovyk_boikivskoho_hovoru.pdf

Княж. – Княжинський А. Фонетика підгірського бойківського говору села Тисовиця (Турчанського повіта). *Літопис Бойківщини*. Самбір, 1938. Ч. 10. Рік VIII. С. 113–123.

Kniazhynskiy A. Fonetyka pidhirskoho boikivskoho hovoru sela Tysovytsia (Turchanskooho povitu). *Litopys Boikivshchyny*. Sambir, 1938. Ch. 10. Rik VIII. S. 113–123.

Коб. – Кобільник В. Матеріальна культура села Жукотина, турчанського повіта. Ч. III. Одяг. *Літопис Бойківщини*. Самбір, 1937. Ч. 9. Рік VII. С. 76–115.

Kobilnyk V. Materiialna kultura sela Zhukotyна, turchanskooho povitu. Ch. III. Odiah. *Litopys Boikivshchyny*. Sambir, 1937. Ch. 9. Rik VII. S. 76–115.

Кузів – Кузьв І. Жите-буте, звичаї и обычаї гърского народу. *Зоря*. Львів, 1889. Ч. XVII, 282–287; XVIII, 299–302; XIX, 317–320.

Kuzyv I. Zhytie-butie, zvychaї y obychaї hърskoho narodu. *Zoria*. Lviv, 1889. Ch. XVII, 282–287; XVIII, 299–302; XIX, 317–320.

Левин. – Левинський В. Бойківське весіле в Доброгостові (дрогобицького повіта). *Матеріали до українсько-руської етнології*. Львів: З друк. НТШ, 1908. Т. X. С. 101–120.

Levynskiy V. Boikivske vesilie v Dobrohostovi (drohobytskooho povita). *Materiialy do ukrainsko-ruskoї etnologii*. Lviv: Z druk. NTSh, 1908. T. Kh. S. 101–120.

ЛФД – Лабораторія фольклористичних досліджень філологічного факультету Львівського національного університету

ім. І. Франка. URL: <http://labs.lnu.edu.ua/folklore-studies/>

Laboratoriia folklorystychnykh doslidzhen filolohichnoho fakultetu Lvivskoho natsionalnoho universytetu im. I. Franka. URL: <http://labs.lnu.edu.ua/folklore-studies/>

Макс. – Максимчук І. Деякі інституції звичаєвого права в Старосамбірщині. *Літопис Бойківщини*. Самбір, 1939. Ч. XI. С. 5–90.

Maksymchuk I. Deiaki instytuttsii zvychaievoho prava v Starosambirshchyni. *Litopys Boikivshchyny*. Sambir, 1939. Ch. XI. S. 5–90.

Мат. – Матіїв М. Словник говірок центральної Бойківщини. Київ–Сімферополь, 2013. 602 с.

Matiiv M. Slovnyk hovirok tsentralnoi Boikivshchyny. Kyiv–Simferopol, 2013. 602 s.

Мис. – Мисевич О. Український весільний обряд у Бойківщині. Львів: Наш лемко, 1937. 89 с.

Mysevych O. Ukrainskyi vesilnyi obriad u Boikivshchyni. Lviv: Nash lemko, 1937. 89 s.

ОЛА – Общеславянский лингвистический атлас: серия лексико-словообразовательная. Вып. 10: Народные обычаи. Москва; Санкт-Петербург: Нестор-История, 2015. 276 с.

Obshheslavjanskij lingvisticheskij atlas: serija leksiko-slovoobrazovatel'naja. Vyp. 10: Narodnye obychai. Moskva; Sankt-Peterburg: Nestor-Istorija, 2015. 276 s.

Он. – Онишкевич М. *Словник бойківських говірок* (Ч. 1–2). Київ: Наукова думка, 1984.

Onyshkevych M. Slovnyk boikivskykh hovirok (Ch. 1–2). Kyiv: Naukova dumka, 1984.

СБ – Гнатишак Ю. Слова з Болехова / Співатори-лексикографи: О. Сімович, Н. Хобзей (відп. ред.), Т. Ястремська. Львів, 2017 (Серія «Діалектологічна скриня»). 636 с.

Hnatyshak Yu. Slova z Bolekhova / Spivatoryleksykohrafi: O. Simovych, N. Khobzei (vidp. red.), T. Yastremska. Lviv, 2017 (Seriiia «Dialektolohichna skrynia»). 636 s.

Сокіл – Волосянка у фольклорі та говірці / зібрав та впоряд. Василь Сокіл. Львів, 2016. 112 с.

Volosianka u folklori ta hovirtsi / zibrav ta vporiad. Vasyl Sokil. Lviv, 2016. 112 s.

Фр – Франко І. Галицько-руські народні приповідки: у 3 т. / зібрав, упоряд. і пояснив Др. Іван Франко; наук. ред. С. Пилипчук. 2-е вид. Львів: Видав. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2006. Т. I–II; 2007. Т. III.

Franko I. Halytsko-ruski narodni pryprovodka: u 3 t. / zibrav, uporiad. i poiasnyv Dr. Ivan Franko; nauk. red. S. Pylypchuk. 2-e vyd. Lviv: Vydav. tsentr LNU im. I. Franka, 2006. T. I–II; 2007. T. III.

Хібеба – Хібеба Н. Бойківське весілля в текстах: обряд і слово. Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України. Львів, 2021. 712 с.

Khibeba N. Boikivske vesillia v tekstakh: obriad i slovo. Instytut ukrainoznavstva im. I. Krypiakvycha NAN Ukrainy. Lviv, 2021. 712 s.

Щегл. – Щеглюк М. Село Тяпче: історико-етнографічне дослідження. Львів: Український інститут «Єросоціум», 2016. 328 с.

AGB – Rieger J. Atlas gwar bojkowskich: w 7 t. Wrocław; Warszawa; Kraków; Gdańsk; Łódź: Wyd. PAN, 1980–1991.

BZ – Bojkowszczyzna zachodnia – wczoraj, dziś i jutro / red. J. Wolski. Warszawa: PAN. IGIPZ, 2016. T. I. 803 с.

Lew. – Lewicka U. Słownictwo wsi Terka na pograniczu łemkowsko-bojkowskim. *Studia nad słownictwem gwar ukraińskich w Polsce. Łemkowszczyzna i gwary nadszańskie* / pod kier. J. Riegera. Warszawa: Semper, 2002. S. 107–180.

Schnaid. – Schnaider J. Z życia górali nadłomnickich. Lud. Lwów. 1911. T. XVII. Z. II–III. S. 151–161; 1912. T. XVIII. Z. I–IV. S. 141–153.

SDUP – Studia nad dialektologią ukraińską i polską. Z materialów b. Katedry Języków Ruskich UJ / Oprac. i przygot. do druku. M. Karaś. *Zeszyty naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego*. Kraków; Warszawa: Państwowe wydawnictwo naukowe, 1975. T. CCCLXXVI. Z. VII. 244 s.

Shchehliuk M. Selo Tiapche: istoryko-etnograficzne doslidzhennia. Lviv: Ukrainskyi instytut «Ierosotsium», 2016. 328 s.

ЛІТЕРАТУРА

- Магрицька І.** Словник весільної лексики східнословобожанських говірок (Луганська обл.). Луганськ : Знання, 2003. 171 с.
- Хібеба Н.** Бойківське весілля в текстах : обряд і слово. Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України. Львів, 2021. 712 с.
- Хібеба Н.** Словник весільної лексики бойківських говірок : специфіка реєстру та способи репрезентації. *Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність* / гол. ред. І. Соляр. Львів, 2021. Вип. 34. С. 332–371.
- Хібеба Н.** Словник весільної лексики бойківських говірок : джерела та способи репрезентації. *Ad fontes. Джерела діалектологічних студій* / відп. ред. Т. Ястремська, Д. Рембішевська; Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України; Інститут Славістики Польської академії наук. Львів–Варшава, 2023. С. 240–265.
- Хібеба Н.** Словник весільної лексики бойківських говірок: специфіка реєстру та способи репрезентації. II. *Розділ колективної монографії «Мовознавча комісія НТШ. З історії людей та ідей»* / відп. ред. Г. Дидик-Меуш. Львів, Варшава, Альберта, 2023. С. 831–872.

REFERENCES

- Khibeba, N.** (2021). *Boikivske vesillia v tekstakh: obriad i slovo [Boykiv wedding in texts: rite and word]*. Lviv [in Ukrainian].
- Khibeba, N.** (2021). Slovnyk vesilnoi leksyky boikivskykh hovirok: spetsyfika reiestru ta sposoby reprezentatsii [Dictionary of the wedding vocabulary of Boyki sayings: specifics of the register and methods of representation]. In I. Soliar (Ed.), *Ukraina: kulturna spadshchyna, natsionalna svidomist, derzhavnist – Ukraine: cultural heritage, national consciousness, statehood* (Issue 34), (pp. 332–371). Lviv [in Ukrainian].
- Khibeba, N.** (2023). Slovnyk vesilnoi leksyky boikivskykh hovirok: dzherela ta sposoby reprezentatsii [Dictionary of the wedding vocabulary of Boyki sayings: sources and methods of representation]. In T. Yastremska, D. Rembishevska (Eds.), *Ad fontes. Dzherela dialektolohichnykh studii – Ad fontes. Sources of dialectological studies* (pp. 240–265). Lviv–Varshava [in Ukrainian]
- Khibeba, N.** (2023). Slovnyk vesilnoi leksyky boikivskykh hovirok: spetsyfika reiestru ta sposoby reprezentatsii. II [Dictionary of the wedding vocabulary of Boyki sayings: specifics of the register and methods of representation. II]. In H. Dydyk-Meush (Ed.), II. *Rozdil kolektyvnoi monohrafii “Movoznavcha komisiia NTSh. Z istorii liudei ta idei”* (pp. 831–872). Lviv, Varshava, Alberta [in Ukrainian].
- Maghrycjka, I.** (2003). Slovnyk vesiljnoji leksyky skhidnoslobozhansjkykh ghovirok (Lughansjka obl.) [Dictionary of wedding vocabulary of Eastern Slobodan sayings (Luhansk region)]. Lughansjk: Znannja [in Ukrainian].